

iz Ljubnega na Gornjem Štajerskem, iz Raccolanske doline v Zgornji Italiji in iz okolice Trsta se poročča o velikih gozdnih požarih, ki jih je povzročila največ suša.

Ljudje umirajo vsled prehuje vročine. V Berlinu je tekom zadnjih 14 dni umrlo za vročino 50 oseb, v bolnišnicah jih je radi solnčarice 380. V Parizu umrje vsak dan povprečno 10 oseb radi vročine. Tudi na Dunaju je umrlo že nekaj oseb na solnčarici.

Nasledki vročine. Najhujše bo radi vročine začetno kmečko ljudstvo. Ne samo, da se sušijo poljski pridelki, širiti se začnejo tudi kužne bolezni pri živini. Vode primanjkuje skoraj povsod, še v dolinah se studenci sušijo.

Ker je vročina tako huda, ne morejo kmetje sejati repe; korenje je še večinoma neopeto, zategadelj bo gotovo primanjkovalo svinjske piče. Krompirja je malo, a še tisti je silno droben. Pašniki so goli, kot da bi bili zažgani. Ajda, proso, fižol, koruza in drugi saideži bodo uničeni če ne bo v kratkem izdatnega dežja.

Požari, povzročeni vsled vročine in suše, se vsak dan množijo. Poročamo o velikem gozdnem požaru v bližini Franzensfeste na Tirolskem, ki je uničil okrog 500 hektarjev najlepših gozdov. Najnovejša poročila pravijo, da znaša škoda, povzročena po tem požaru, nad dva milijona kron; oškodovani so večinoma sami kmetje. Vojaki in ognjegasci so se trudili več dni, da bi razširjajoči ogenj zmanjšali. Sele močni dež dne 6. avgusta je pogasil divjajoči požar. Ogenj je bil tako močen, da so drville v doline cele plasti žarečega kamenja. Pri obrambnih delih je bilo udeleženi 412 vojakov.

Gozdni požar pri Trstu je uničil od 6. do 7. avgusta nad 240.000 kvadratnih metrov, mladega 20letnega smrekovega gozda. Tudi tukaj je pomagalo gasiti vojaštvo.

Ob avstrijski meji gorijo gozdovi na italijanski meji v dolini Raccola. Kakor poročajo listi, je ta požar še hujši kot oni pri Franzensfeste. Bati se je, da se razširi požar tudi na avstrijske gozdove. Tudi ta požar je nastal vsled suše.

Dolina pri Trstu. Zemlja je žejna, ker suša je strašna. Listje na drevmu se suši in tudi grozdje. Čeravno je tako grozovita suša, se zaslepljeno ljudstvo ne spomni Boga, ampak so še v nedeljo, dne 6. avgusta priredili ples na Socerbu. Politične oblasti ne storijo nič, a duhovnik je brez orožja, od tod tužna Istra. Duhovnikova beseda je glas vpijočega v puščavi. Plešejo javno na trgu pred cerkvijo, in to gleda vlada mirnim okom. Plesati začnejo ob 4. uri popoldne v največji vročini. Politična oblast bo sprevidela še-le takrat to divje počenje pokvarjene mladine obojega spola, ko bo odprla knjigo o statistiki nezakonskih otrok. Upati je, da se bodo za te tužne razmere potegnili naši istrski poslanci, ker drugače ta tužni istrski narod moralno in materijalno propade.

Politični ogled.

V notranji politiki je nastal kratek mir. Vsi ministri in politiki so na počitnicah. Le časnikarji ugibajo prav pridno, kaj bo v bodočnosti. Gotovo je, da baron Gautsch, in če bi tudi kdo drug prišel na njegovo mesto, brez Slovanov ne more naprej. Zato ni težko uganiti, da bo Gautsch pritegnil v jeseni zmernejše slovanske skupine k vladni večini.

timi nauki božanskega Epikurja. Hočem, da bodeta vsak dan pri moji mizi, da ju sam poučujem o pravi modrosti. Če ju pričneš učiti po mojih načelih, te čaka kmalu svoboda. Idi!"

Teofil odgovori:

"Zlata je svoboda, katero cenim nad vse, a vendar je ne sprejemam za ceno, za katero mi jo nudiš." Gospodar se razjezi.

"Kaj, ti hočeš meni kljubovati!"

Teofil nadaljuje:

"Jaz ljubim tvoja sinova, in ne morem na noben način dopustiti, da se kvarita tvoja otroka z nečistimi in gnusnimi nauki Epikura."

Kaj Fufecij zroji.

"Kaj ne delam prav?"

Teofil se zdrzne.

"Ne delaš prav..."

Gospodar prebledi ko zid in zagrmí:

"Suženj, ti si upaš, meni ugovarjati?"

In potegnil je bodalo, da bi zabodel Teofila. Srečno se mu je umaknil in pri tem je prevrnil vrč vina, ki se je razlilo po mramornih tleh.

Oba dečka sta padla na kolena pred očeta, proseč, da jima ne umori učitelja:

"Oh, ljubeznjivi oče, prizanesi dobremu učitelju, midva ga tako ljubiva, milost, milost!"

Oče zarohni:

"Odstopita od mene. Ta ničvrednež vaju je pomehkužil, odgojil vaju je za ženske, a ne za bodoče rimske državljane. Aljaz hočem drugače z vama. Kri morata videti, cele potoke suženjske krvi!"

"Sužnji, ali ste poklicali gladijatorje, da so takoj tu?"

Dečka sta prosila:

"Dragi oče, dovoli nama iti vsaj na vrt, da ne bova videla groznega prizora!"

Oče odločno odvrne:

— Sv. Oče že dalje časa boleha na protinu, ki jih zelo muči. Cele noči ne morejo spati vsled velikih bolečin, vrhu tega pa si ne privoščijo nobenega miru, ampak neumorno opravljajo svoja vsakdanja opravila in sprejemajo obiske. Zdravniki se boje, da jim vsled prečutih noči oslabi srce.

— Vojni minister Schönaich je menda edini, ki izmed ministrov tudi v tej veliki vročini nima miru. Med njim in med prestolonaslednikovo vojaško pisarno že dolgo časa ni pravega soglasja. Schönaicha dolžijo, in nam se zdi po vsej pravici, da je bil nasproti Ogrom preveč popustljiv in jim marsikaj dovolil na škodo skupne armade. V zahvalo za njegovo veliko popustljivost pa mu sedaj Ogri obstruirajo predloženi načrt novega brambnega zakona. Vsled tega je Schönaichovo stališče omajano in te dni se mnogo govori, da bo moral odstopiti. Njegov naslednik bo ba je feldcajgmajster Krobatin.

— Na Češkem si ustanavljajo katoliški plemeni-taši novo stranko, ki jo bodo imenovali menda konservativno. Ne diši jim, da je češka krščansko-socialna stranka pritegnila v svoje vrste mnogo oseb iz priprostege ljudstva. Na drugi strani pa je tudi res, da so se češki krščanski socialci pri vseh svojih prireditvah preveč ogibali svojega katoliškega plemstva. Na obeh straneh so torej pogreški, a škodo bo trpela sedaj samo katoliška stvar na Češkem. Niti enega mandata nimajo katoliki ne v deželni, ne v državnem zboru, a že so se začeli lasati za vodstvo. Ba je jih nameravajo na Dunaju, kjer so bili letos krščanski socialci tepeni, posnemati.

— Nemški katoliki obhajajo od 6. do 10. avgusta 58. katoliški shod v Mogunciji. Že prvi dan se je udeležilo shoda okoli 50.000 ljudi. Navdušenje na shodu je veliko ter bo rodilo zopet mnogo dobrega sadu. Nikjer niso katoliki tako dobro organizirani, kakor v Nemčiji, zato pa tudi v nemškem javnem življenju veliko pomenijo.

— Albanija. Vstaja Malisorov v Albaniji se je končala. Turčija se je vdala, in sicer vsled pritiska velevladi in pa kolere, ki je začela razsajati med vojaštvom. Dovolila je Malisorom precej samostalnosti v narodnem oziru in večjo gospodarsko skrb za njihove okraje. Pustila jim je narodne šole in jim bo gradila ceste. Vidi se, da si celo Turčija da kaj dopovedati v narodnem oziru in da drugim narodom ne vsiljuje svojega jezika. Nemci so hujši kot Turki.

— Maroko. Sporno vprašanje med Nemčijo in Francijo zaradi Maroka se bo končalo mirnim potom. Nemčija se je namreč udala, ker je stopila Anglija odločno na stran Francije. Nemčija bo dobila majhen kos zemlje, zato pa prepuščila Maroko francoski nadvladi. Mnogo hrupa za en žgank.

— V Perziji se prejšnji šah Mohamed Ali uspešno bori za izgubljeni prestol. Vedno bližje prodira s svojimi četami proti glavnemu mestu. Najbrž se mu bo posrečilo, iznova zasedeti prestol, zlasti, ker so potegnili z njim Rusi, če ne lažejo najnovejša poročila.

— Na Portugalskem še ni miru. Pristaši izgnanega kralja kar nič ne marajo za "svobodo" v mladi republiki in se zbirajo v vedno večjih četah, tako, da je vlada v resnih skrbih. Seveda skuša utajiti nemire, ker ji gre za to, da velevladi priznajo republiko. "Svobodo" hočejo tudi vojaki ter se ustavljajo predstojnikom. Tako izgleda v dejanju "luč od zapada".

Škofijska sinoda.

Od 28. avgusta do 1. septembra l. l. se bo vršila v Mariboru v Alojzijevi cerkvi škofijska sinoda, v naši škofiji šestkrat, oziroma pod krepko vlado se-

"Ne, ne, vidva ostaneta tu, čim preje se morata privaditi človeški krvi, kakor se je že davno navadil vajin oče, Kaj Fufecij. Kaj je meni za takega piškavega učitelja, sto drugih morem dobiti."

Nato je pristopil Teofil bližje in dejal je dostojanstveno:

"Kaj Fufecij, ne tako, ker ne uideš ostri božji kazni!"

Kaj Fufecij zaškriplje z zobmi:

"Molči pes, kaj se naj bojim boga, ki ga je križal rimski namestnik, in ki je bil suženj kot ti? Sedaj izpiješ na čast božanstvenemu Jupiteru vrč vina, da pripoznaš, da je Jupiter največji in najmočnejši izmed vseh bogov."

"Alo, sužnji, napolnite vrč, da ga Teofil čim preje izprazni!"

Teofil s prezirom odrine vrč, rekoč:

"Kristjan sem, priznavam samo enega Boga. Samo temu se klanjam, kakor se ti klanjaš svojim poganskim malikom."

Dva gladijatorja stopita v sobo.

Sinova Kaja Fufecija sta hotela oditi. Oče ju je zadržal.

"Le čakajta, sokola moja, hočeta biti boječe žene, sedaj bodeta imela priliko, videti, kako teče ljudska kri!"

"Sužnji! Privežite Teofila za steber, da se bo de kopal v lastni krvi. Eden mečevalec naj stopi naprej, a druga dva naj ga močno držita, da se ne more ganiti."

Gladijatorji so takoj izvršili povelje svojega grozovitega gospoda. Najmočnejšemu zapove Kaj Fufecij, da seka ubogega Teofila z ostrim mečem na tanke kosce, a zelo počasi.

Trpeči je zastokal:

"Ne prelivaj, gospod, nedolžne krvi!"

Kaj Fufecij zarohni:

danjega prevzvišenega nadpastirja petikrat. Škofijske sinode so zborovanja duhovščine pod predsedstvom in vodstvom škofovim. Na njih razglasujejo nadpastirji občne cerkvene postave in odloke rimskih papežev, obenem pa z ozirom na časovne in krajevne razmere sami določujejo, kar se jim zdi potrebno za ohranitev in utrditev svete vere in verskega življenja v škofiji.

V zadnjih desetletjih se vedno pogostejše sklicujejo takovski zbori, ki so za posamezne škofije približno tisto, kar so občni cerkveni zbori za vesoljno Cerkve. V škofijskem odloku z dne 26. aprila 1911, s katerim so naš prevzvišeni knez in škof napovedali letošnjo Lavantinsko sinodo, je naštetih do 20 škofijskih in nadškofijskih zborov, ki so se vršili v raznih vladikovinah samo v preteklih 10 letih. Letos bo imela sosednja sekovska škofija svojo sinodo en teden pred našo, ona na otoku Krku pa meseca septembra.

Pri nas bodo prišli v razgovor med drugimi važnimi zadevami, ki se tičejo Lavantinske škofije, zlasti novejši papeški odloki o pogostem prejetanju svetega obhajila in o starosti prvoobhajancev. Obenem se bodo dosedanja škofijske določbe spravile v soglasje s sklepi nadškofijskega ali provincialnega zbora Solnograškega iz leta 1906, in se bodo po številu in po vsebini izpopolnile tako, da bo letošnja sinoda nekako zaključila vse prejšnje. V Mariboru se vršijo za njo marljive priprave, in v kn. šk. pisarni ležijo od 5. do 19. avgusta že izdelane konstitucije na vpogled duhovnikom, ki morebiti hočejo pristaviti kakšne želje, predloge in nasvete.

Ni torej dvomiti, da bodo došli dušni pastirji k sinodi, kakor z zanimanjem, tako tudi z veseljem. Saj se jim bo takoj ponudila prilika, da se bodo zopet sešli z duhovnimi sobratji, tovariši in prijatelji, da bodo utrdili medsebojno vez ljubezni, da se bodo duhovno obnovili ter se potem z novim navdušenjem vrnili na delo v vinogradu Gospodovem. Povabljeni so razen vse mariborske duhovščine in vseh dekanov, župnikov in župniških upraviteljev, vsi veroučitelji na srednjih šolah, predstojniki vseh, v škofiji se nahajajočih samostanov in njih provincijali, umirovljeni duhovniki, ki še delujejo kot izpovedniki, in tisti duhovni pomočniki, ki po mnenju dekanovem lahko odidejo z doma, ne da bi trpelo škodo dušno pastirstvo.

Duhovniki opravljajo redno od binkosti sem posebne molitve pri sv. maši za blagoslov božji in za srečen izid sinode. Verniki, ki izmolijo v isti namen v svoji domači ali katerikoli cerkvi tri očenaše ter češčenemarije in enkrat vero ter "čast bodi Očetu", prejmejo do konca sinode, to je do 1. septembra v s k i k r a t odpustek 50 dni, podeljen jim od prevzvišenega nadpastirja. Isti odpustek bodo prejeli vsi, ki se bodo 12. nedeljo po binkostih (dne 27. avgusta t. l.) udeležili popoldanskih molitev za sinodo. Kdor pa se bo mudil v dnevi sinode v Mariboru, more zadobiti popolni odpustek, ako prejme zakramenta sv. pokore in presvetega rešnjega Telesa, obišče katerikoli cerkev Mariborskega mesta ter tam molí po namenu sv. Očeta Pija X., ki so v posebnem pismu blagoslovili sinodo ter podelili za njo omenjeni popolni odpustek.

Dal Bog, da bi škofijski zbor vsem Lavantincem prav mnogo pripomogel k yzveličanju!

Razne novice.

* Iz šole. Na 4razredni ljudski šoli v Konjicah je s 15. septembrom razpisano učiteljsko mesto. Šola je v prvem plačilnem razredu. Prošnje na krajni šolski svet do 15. avgusta.

* Iz justične službe. Justično ministrstvo je imenovalo okrajnega sodnika in sodnijskega predsed-

"Pokažem ti, kdo je gospodar tvojega podlega telesa, tvoje živalske duše!"

Gladijatorji so sekali mučencu s telesa kosce udov, odpirali so mu rano za rano. Vroč kri je tekla na mramornata tla. Trpeči Teofil se je zvil kot črv od groznih bolečin in se tako ustavljal, da so se čudili gladijatorji, ki so bili navajeni mučiti brez usmiljenja ljudi. Celso je omedlel, Licinij je trepetal po celem telesu, samo Kaj Fufecij se je satansko naslajal.

Kaj pa je bilo krutemu Rimljanu za človeško življenje? Za njega je bil suženj slabši od živali. Tako je na primer dal cesar Domicijan pribiti sužnja na križ, ker mu ni dobro pripravil merjasca. Cesar Avgust je dal obesiti sužnja, ker mu je ukradel nekoga ptica, in neki Rimljan je dal peči živega sužnja, ker mu ni dobro pripravil pečenke.

Samo krščanstvo se je v resnici potegnilo za uboge sužnje, zlati žarki bratovske krščanske ljubezni so prodrli v temo groznega suženjstva.

Teofil zastoka:

"Le hitro, hitro sekaj!"

Kaj Fufecij zavpije:

"Ti pes, ti mi hočeš skrajšati vžitek? — — —"

Naenkrat pridrvi v sobo tropa sužnjev. Njihov krik je zadušil bolno stokanje trpečega mučenca.

Kaj Fufecij zarohni nad njimi:

"Kaj ste prišli semkaj, živina, zmetati vas bom dal psom!"

A ti so vpili vedno glasneje:

"Naša zadnja ura je prišla!"

Od vseh strani je bilo čuti grozno gromenje in divjal je potres.

"Vezuv se je razjezil in bljuje na nas kamenje in živ pepel. Ni je rešitve! Živi bomo pokopani!"

(Konec prih.)